

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

23 de mayo - 23. maja 1996

LETO (AÑO) LV (49)

Štev. (Nº) 19

MED VAS SEM PRIŠEL, DA BI VAS POTRDIL

Iz govora sv. očeta Janeza Pavla II. v Ljubljani, 18. maja

Kršćanstvo so vam prinesli misijonarji iz bližnjih središč, iz Salzburga, iz Ogleja in iz Panonije. Krščansko vero so pri vas vsadili škofje: sveti Virgilij, sveti Modest, sveti Pavlin in učenci svetih bratov Cirila in Metoda, da omenim le nekatere.

Prvi dokumenti, zapisani v vašem jeziku pred tisoč leti, vsebujejo molitve in katehetska bogoslužna besedila. Iz obdobja reformacije in katoliške obnove pa imate prve prevode Svetega pisma v slovenski jezik.

Vaše ljudstvo, hvaležno za dar vere, je tudi samo dalo Cerkvi številne misijonarje. Med njimi škofa Friderika Ireneja Baraga, misijonarja med ameriškimi Indijanci, in patra Ignacija Knobleharja v Afriki. Po njihovem zgledu so še drugi šli po vsem svetu. Tukaj bi se rad še posebej spomnil sestre Ksaverije Pirc in zdravnika Janeza Janeža. Njihovo pričevanje zgovorno dokazuje, kako so vaše škofije duhovno žive in rodovitne.

Vendar pa, dokler je Cerkev še romarica na tem svetu, ni evangelij nikoli oznanjen enkrat za vselej. V vsaki dobi zahteva novih oznanjevalcev in prič. Ni dovolj, sklicevati se na dediščino preteklosti, saj se mora vsaka krščanska generacija sama ponovno odločiti za krščanstvo.

Vpričo tveganja, da pride do ločitve med vero in kulturo, med vero in življenjem, se vi soočate z odgovorno nalogo, da znova sprejmete in še drugim prinašate evangeljsko oznanilo. Rast združenj in apostolskih gibanj, raznovrstne oblike dobrotelčnosti in pomoči potrebnim, dejavno sodelovanje laikov v življenju Cerkve, zlasti pri katehezi, vse to je dragoceni sad nove evangelizacije. Toda še bolj je potreben, dragi bratje in sestre, zgled vašega krščanskega življenja: da bi evangelij postal va-

še življenje in bo svetu sijal kot luč sveta.

V zgodovini je bila vaša krščanska skupnost izpostavljena težkim preskušnjam, nedavno tudi grozotam obeh svetovnih vojn. Kako naj bi pozabili na nasilno komunistično revolucijo? Trpljenju, ki ga je povzročila tuja okupacija, se je pridružila še državljanska vojna, v kateri je brat dvignil roko nad brata.

Božji služabnik Lojze Grozde je samo ena izmed neštetihi žrtev, ki visoko dvigajo palmo svojega mučeništva kot neizbrisen spomin in opomin. Škofe, duhovnike, redovnike in laike so med vojno in po njej zapirali, jih mučili, izsiljevali in tudi nasilno morili. Vsi ti zdaj prosijo Boga za spravo, mir in slovo med vsemi člani naroda.

Ta pogled na preteklost je bil potreben, da bi mogli realistično načrtovati prihodnost. Dragi bratje in sestre, ko smo že skoraj na pragu tretjega krščanskega tisočletja, si tudi Cerkev, ki je v vaši deželi, z vso nujnostjo zadaja nalogo, da se glede na zahtevo po novi evangelizaciji povrne k izviru.

Med vas sem prišel, da bi vas potrdil v tej zavzetosti za spreobrnjenje k evangeliju in za pristno duhovno obnovo.

Gospod je obljubil, da bo svojo Cerkev zgradil na Petru, to je na „skali“, ki dobiva svojo trdnost od Jezusa Kristusa, „drugega temelja namreč nihče ne more položiti“ (1 Kor 3, 11). On je vogelni kamen, ki so ga zidarji zavrgli (prim. Mt 1, 42). Naše stoletje je močno izkusilo, kaj pomeni graditi na pesku ideologij, ki prezirajo Boga. In mar se ni naše stoletje prav zaradi tega okopalo v krvi nedolžnih in mučencev? Tisti, ki gradijo svet brez Boga, ga lahko gradijo samo proti človeku, proti njegovemu pravemu uresničenju in sreči (prim. Sprava in pokora, 18).

niji je bilo veliko duhovnikov pobitih, drugi so bili dolgo časa v zaporih, med njimi tudi ljubljanski pomožni škof dr. Stanislav Lenič in nadškof dr. Jožef Pogačnik. Posebno krut napad je leta 1952 doživel tedanji apostoli administrator škof Anton Vovk, ki so ga na poti k cerkveni slovesnosti polili z bencinom in zažgali; na srečo se je mogel rešiti, a je nekaj let pozneje umrl. Veliko slovenskih duhovnikov je odšlo v inozemstvo, posebno Argentino, Kanado, Združene države Amerike in Avstralijo. Vesel sem, da so vsaj nekateri nocoj med nami.

dr. A. Šuštar ob papeževem srečanju z duhovniki

Vsi trije slovenski škofje dr. Alojzij Šuštar, Franc Kramberger in Metod Pirih so na slavnostih v svojih škofijah pozdravili papeža tudi v imenu slovenskih izseljencev z vsega sveta.

Papež Janez Pavel II. je obiskal Slovenijo

Letalo italijanske letalske družbe Alitalia s papežem Janezom Pavlom II. je na letališču Brnik pristalo nekaj minut pred peto uro popoldne. Papež je ob prihodu simbolično počastil slovensko deželo s poljubom zemlje, prinesene iz geološkega središča Slovenije, ki sta mu jo v posebni posodi prinesla otroka. Na letališču se je pozdravil s predsednikom države in drugimi visokimi predstavniki slovenske izvršne, sodne in zakonodajne oblasti, vodstvom Cerkve na Slovenskem in diplomatskim zborom. Po protokolarnem sprejemu in priložnostnih govori predsednika države in svetega očeta je papeža pozdravila tudi skupina vernikov.

Prvo srečanje z znamenji vernosti med Slovenci je bil obisk Marijinega svetišča na Brezjah in sicer na posebno željo svetega očeta. V romarski cerkvi se je zadržal v molitvi pred podobo Marije Pomagaj in se srečal s samostansko skupnostjo frančiškanov, ki oskrbujejo brezjansko baziliko. Po obisku Brezij se je Janez Pavel II. na gradu Brdo pri Kranju srečal s predsednikom države Milanom Kučanom in njegovo družino, pozneje pa tudi z drugimi najvišjimi predstavniki Republike Slovenije.

Prihod svetega očeta v Ljubljano v zgodnjih večernih urah je spremljalo veliko število Ljubljančanov, ki so na različne načine izrekli dobrodoščilo. Po prihodu na dvorišče nadškofije se je papež napotil v stolnico, kjer je s škofi, duhovniki, redovnicami, redovniki in predstavniki laikov molil večernice. Srečanje je, mesecu majniku primerno, zaznamovalo prepevanje litanij Matere Božje z odpevi kot ena najpriljubljenejših pobožnostih Mariji v čast pri nas.

Sveti oče je prenočil v ljubljanskem nadškofijskem dvorcu.

Srečanje z mladino v Postojni

Zjutraj je papeža zbudil otroški zborček, ki mu je na dvorišču škofije zapel za rojstni dan, spremljan s flautami in violinami. Za darilo so mu izročili album otroških risb in šopek rož v slovenskih barvah.

Na svoj 76. rojstni dan se je papež srečal z mladino v naši tretji koprski škofiji in sicer v Postojni na letališču v soboto, 18. maja. Nad 80.000 vernikov (nekateri sploh niso mogli na sprejemni prostor) je sprejelo Janeza Pavla II. Pozdravil ga je koprski škof Metod Pirih, papež pa je počastil milostno podobo Svetogorske

kraljice, ki je dan prej priromala iz svojega svetišča v Postojno. Besedno bogoslužje se je prepletalo s petjem, papežev nagovor mladini je globoko segel v srce vsem navzočim. Poudarjal je, da nas bo le Kristus popeljal v tretje tisočletje in le on nam more prižgati upanje. Zaključil je s slovenskim vzklikom: „Korajža velja!“. Končal je svoj v duše segajoči nagovor, mladi pa so s pesmijo in bobnanjem na kartonaste stolčke pokazali svojo navdušenost!

Papež pred podobo Marije Pomagaj

Papeževa maša v Ljubljani

V nedeljo, 19. maja, je papež daroval v predmestju Ljubljane, na hipodromu v Stožicah, glavno sv. mašo v spremstvu kardinalov, škofov, duhovnikov in nad 120.000-glavo množico Slovencev, med katerimi je bilo tudi kakih 100 rojakov iz Argentine. Pozdravni govor je imel slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar, papež pa mu je odgovoril v daljšem govoru v dobri slovenščini, predvsem o zvestobi Slovencev do krščanske vere, o preganjanju, ki so ga morali trpeti ter o njegovem obisku, da jih potrdi v veri in upanju.

Pri slovesnosti je pel zbor pod vodstvom Jožeta Trošta, kot solist pa baritonist Marko Fink.

Slovesnosti se je udeležil tudi predsednik Slovenije Milan Kučan.

Slovesnost v Mariboru

O tej slovesnosti še nismo dobili poročil, omenimo le, da je pri srečanju nad 100.000 vernikov pel naš basist Janez Vasle.

Papež med mašo na hipodromu v Stožicah

Iz pozdravnih nagovorov

Sveti oče, Cerkev v Sloveniji se zaveda svoje velike odgovornosti v pripravi na leto 2000, v novi evangelizaciji in v misijonskem poslanstvu. Posebna naloga v Cerkvi na Slovenskem in v slovenskem narodu pa je sprava, ki naj zaceli rane po drugi svetovni vojni, kjer je slovenski narod, podobno kakor poljski, doživel tako hude čase. V Cerkvi poudarjamo vedno znova tri pogoje za spravo: priznanje krivde, odpuščanje in prošnja za odpuščanje. Zavedamo pa se, da mora biti kot temelj tega prizadevanja za spravo resnica o vsem dogajanju, pravičnost in končno ljubezen, ki edina premaga vse ovire. Zato Vas ponovno prosimo, potrdite nas v veri, upanju in ljubezni.

Alojzij Šuštar pri papeževi slovesni maši.
tragičnih dogodkih druge svetovne vojne in zaradi bratomorne vojne v Slove-

Minister Thaler odstavljeno, LDS je razdrla koalicijo s SKD

V četrtek, 16. maja, je slovenski parlament izglasoval nezaupnico zunanjemu ministru Zoranu Thalerju in ga s tem odstavil. Očitani so mu, da je njegova politika povzročila, da so se stvari z Italijo zapletle, tudi s Hrvaško se odnošaji slabšajo, izgledi za vstop v Evropo pa so dan za dnem težji. Poleg tega so mu očitali njegove arogantne nastope, omalovaževanje parlamenta ter izgubo zaupanja, ki ga zaradi njegovih neodgovornih dejanj trpi Slovenija.

Zoran Thaler pa je v odgovor zanikal vse obtožbe ter se postavil za edinega, v katerega Evropa zaupa in da bi z njegovo odstavitvijo Evropa mislila, da je parlament proti vstopu v EZ.

Predsednik SLS Janez Podobnik je zahteval javno glasovanje, ki se mu je Drnovškova stranka upirala, a je prodril z javnim

glasovanjem. V končnem glasovanju o interpelaciji so nasprotniki Thalerja zmagali z 48 proti 26 glasovi (dobiti bi jih morali 46). S tem je bil zunanji minister odstavljen. Analiza kaže, da je zanj glasovala v celoti le Liberalna demokratska Drnovškova stranka, ostali pa so se morali zaradi predhodnih izjav ter javnega glasovanja odločiti proti njemu.

Takoj popoldne je Liberalna demokratska stranka LDS na svoji seji odločila, da razdre koalicijo z SKD ter to sporočila svojemu predsedniku dr. Drnovšku.

Kaj bo sedaj on določil? Bo storil to ali požrl dane besede ali grožnje in direktive svoje stranke ter ohranil koalicijo?

Kot kaže, je zaenkrat Thaler ostal vršilec dolžnosti zunanjega ministra do postavitve novega (ki ga pa, izgleda, do volitev še ne bo), a na papežev sprejem ga ni bilo.

Kako je potekala interpelacija

Danes (16. maja nekaj čez 15. uro) so glasovali o interpelaciji zoper Thalerja, zunanjega ministra. Proti njemu je glasovalo 48 poslancev, za samo 27.

Padel je samo za 3 glasove, 46 se jih namreč potrebuje za takšne podvige. SKD so glasovali soglasno proti Thalerju, prav tako SDS in SLS. LDS je nato sklicala sestanek svoje stranke in sprejeli so sklep, da SKD vržejo iz koalicije.

Zadeva je LDS spodletela nepričakovano in po njeni neumnosti, to lahko rečem, ker sem bil v parlamentu. Dva dni so že širili govorice, da so se v SLS prodali in da bodo podprli Thalerja. Na govorniški oder je zato šel Janez Podobnik in zaradi teh govoric zahteval javno glasovanje. Po tem

predlogu je panika zajela LDS in Tone Anderlič je na hitro zbral 10 podpisov v podporo tajnemu glasovanju. Ko je Školč dal na glasovanje predlog o tajnem glasovanju, niso uspeli zagotoviti dovolj glasov, zato je predlog padel in glasovanje je moralo biti javno. V javnem glasovanju pa tisti, ki so bili kupljeni, niso smeli pokazati prave barve. — Jelinčičeva skupina in še kdo bi tajno glasoval drugače. Thalerja pa so vrgli le za 3 glasove, ki jih v tajnem glasovanju ne bi bilo.

Zdi se, da je SKD igrala na karto, da bi jih Drnovšek vrgel iz koalicije, kar se je tudi zgodilo, in tako so se pred volitvami nekoliko bolj približali svojim volilcem.

Od našega dopisnika v Sloveniji

Priebke, Gonars, Rab...

Italijanska vlada si je zadnje leto zelo prizadevala, da bi ji argentinske oblasti izročile nekdanjega esesovskega stotnika Priebkeja, ki je pod svojim pravim imenom že več let živel v Bariločah. Končno so ga Argentinci izročili in te dni se v Italiji vrši proti njemu proces. Obdolžen je, da je med vojno sodeloval pri ustrelitvi 300 italijanskih talcev. Ta pokol je bil povračilo ker so partizani v zasedi ubili 10 nemških vojakov. Hitler je namreč ukazal, da morajo nemške čete kot represalijo za vsakega umorjenega Nemca ustreliti 30 Italijanov.

Zločin je zločin in naj ga zagreši kdorkoli, saj je treba vsako življenje spoštovati. Presenečajo nas pa italijanska vnema, da hočejo po petdesetih letih kaznovati izvršitelja tega maščevalnega dejanja. Še bolj so nas začudile besede Shimona Samuelsa, ki je direktor evropske ustanove Simon Wiesenthal, ter Brahama Kuperja, rabina iz Los Angelesa. Izjavila sta, da naj bo Priebkejev proces vzor za vse procese proti vojnim zločinom Druge svetovne vojne. Od te vojne, ki je trajala celih šest let, je preteklo že pol stoletja, a italijanske zahteve za kaznovanje so še vedno močne. V zadnjem letu so tudi ponovno začeli pozivati prebivalce na Primorskem, naj sporočijo vse, kar vedó, kako naj bi Jugoslovani med vojno in po njej metali vojake in civiliste v kraške jame. Po tolikih letih še vedno opominjajo na zločine, ki naj bi se izvršili nad italijanskim ljudstvom.

Na žalost pa pozabljajo na gorje in pustošenja, katera so italijanski vojaki povzročili v Sloveniji, na Hrvaškem, v Albaniji, Grčiji, Abesiniji in drugih severnih

afriških državah. Zato ne moremo razumeti dvoiličnosti presojanja storilcev vojnih zločinov. Zgoraj navedene države bi vsekakor lahko veliko sporočile o zločinih, katere so nad njihovimi prebivalci zagrešili fašisti s pomočje redne italijanske vojske.

Zgodovine ne moremo pretvarjati, še manj pa zanikati. Zato je potrebno opomniti na nekatera dejstva, da ne bodo prešle v pozabo.

Vsem je še vedno v spominu Ljubljana, katero so Italijani zgradili z visoko bodečo žico in jo na ta način spremenili v veliko koncentracijsko taborišče. Še vedno imamo pred očmi aretacije fantov in mož, katere so Italijani enostavno pobrali iz šol, službenih mest ali cerkva, pa tudi iz njihovih domov — in jih odpeljali v Gonars in druga koncentracijska taborišča — samo zato, ker so bili Slovenci. Ni pozabljeno trpljenje v teh zaporih, kjer so mnogi priporniki podlegli mukam, drugi pa so se vrnili domov bolni. Še se spominjamo imen kot Umberto Fabri, Mario Robotti, Gastone Gambaro, Mario Roatta in drugi. Bili so generali in polkovniki italijanskih zasedbenih čet, ki so v naši deželi izvajale surovo nasilje nad civilnimi prebivalci, plenile in požigale vasi ter pobijale talce.

Italijani so med vojno imeli okrog 200 koncentracijskih taborišč. Komisija za ugotavljanje vojnih zločinov je ugotovila, da so Italijani v 29 mesecih (toliko je časa je trajala njihova zasedba naše dežele) pobili med Slovenci čez 4.000 civilistov, 6.000 pripornikov pa naj bi umrlo v prisilnih taboriščih. Posekali in izvozili so čez 4 milijona kubičnih metrov lesa, pobrali skoro pol milijona

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Čprav se vladi položaj vedno bolj zapleta, vendar že priznana spretnost predsednika Menema in pa precejšnja okornost opozicije vedno izpeljeta stvari tako, da ni nikake večje nevarnosti za vladajoči menemizem. Niti minister Camilión še ni padel, niti buenosaireški župan ni v škripcih, čeprav se je zoper oba uprizorila prava ofenziva. Edini zmagovalec je znova predsednik, kot se dogaja zadnjih sedem let.

OFENZIVA BREZ USPEHA

Opozicija je stavila vse svoje upe v afero okoli orožja. Tako radikali kot člani Solidarne fronte skušajo dokazati, da imajo kljub peronistični večini vsaj del politične teže. Vendar je jasno, da ne najdejo prave strategije. Če bi se podobni dogodki odvijali v kaki drugi državi ali pa tukaj v drugih okoliščinah, bi padla polovica vlade, ne le en sam minister. A Menem si celo privoščil luksuz, da en dan izrazi pripravljenost, da ministru „sprejme ostavko“, naslednji dan pa ga znova podpre in vzpodbuja, naj ostane na svojem mestu. To kaže, da si niti vlada ni na jasnem, kako naj stvari izpelje, a tudi opozicija je brez moči, da bi odločilno vplivala na razvoj dogodkov.

Podoben je primer župana Domíngueza. On naj bi bil zadnji župan, ki ga direktno imenuje predsednik države, kajti po spremenjeni ustavi se prebivalci prestolnice že pripravljajo na volitev novega. Na teh volitvah je Domínguez tudi vladni kandidat za novo dobo, toda po anketah se ne more povzpeti nad sedanje tretje mesto. Da je mera težav polna, je proti njemu pred dnevi sodnik Mariano Bergés uvedel sodni postopek zaradi prodaje nekega posloplja, ki je bilo v občinski lasti. Tisto prodajo je izpeljal Domínguez brez upoštevanja občinskih predpisov.

Sodnijski postopek proti županu je bil torej pravilen, vendar je vlada zagnala vik in krik, češ da gre za politično kampanjo, sodnik da je pod vplivom radikalov (ki prednjačijo na volilnih anketah). Celo Menem je Domínguezu nasvetoval, naj se „ne ozira“ na sodnikove odločitve. Potem je predsednik sicer nekoliko omilil svoje izraze, a bistveno je ostalo pri istem. Seveda taki prizori so že del buenosaireške volilne

malih domačih živali, 3.000 konj ter okrog 13.000 glav goveje živine. Z letalskimi napadi so porušili čez 12.000 posloplj, 9.000 hiš pa naj bi bilo poškodovanih.

Mussolini je imel v načrtu razširiti meje italijanske države globoko na slovensko ozemlje. Slovenci smo bili zanj navadna barbarska rasa in „ni treba imeti pomislekov, da se nas iztrebi“. Svež je še spomin na generala Robottija, ki je spomladi leta 1942 izdal povelje, naj se ustrelijo 1.000 Slovencev kot talce — od teh samo v Ljubljani čez 120! Le zaradi mnogih prošelj se ta morija ni izvedla do konca!

Italijanska občila široko poročajo o Priebkeju in o kraških fojbah, o lastnih zločinih pa — namerno molčijo. Po pravici se tudi lahko vrašujemo, zakaj ni bivša jugoslovanska oblast naredila potrebnih ukrepov, da bi se le-ti razčistili? Na žalost niti ne moremo z gotovostjo trditi, da so zgoraj omenjeni podatki popolni. Popolni ali nepopolni pa potrjujejo krutost italijanskega okupatorja — a tudi površno raziskovanje terorja zasedbenih sil, ki o svojih zločinih zakrknjeno molčijo.

Naš mali narod pa je v tisti dobi utrpel pravo krvavitev, tako fizično, kakor materialno!

Pavlina Dobovškova

folklore, pa kaj malo pripomorejo h kaki resni spremembi položaja. Neštetokrat se taki sodni postopki prično, potem pa ostane vse tiho, in doslej še ni bilo nobene obsodbe v vrsti obtožb glede različnih primerov korupcije.

Če se povrnemo k zadevi v Ekvador in na Hrvaško prodanega orožja, je vedno bolj jasno, da so v najvišjih krogih vlade vedeli, kaj se dogaja in kam odhaja orožje. Glede Hrvaške je sicer vse bolj zatišano, ker tudi z druge strani ni nikakega raziskovanja. V ekvadorskem primeru pa je drugače: v Perúju so te dni dokazali, da je tamošnje letalstvo vedelo za pošiljke in še pred tem obvestilo argentinsko letalstvo, kaj se bo dogodilo. Od tu je poveljnik Paulik vedel za pošiljke in obvestil obrambno ministrstvo, ki pri prvih treh poletih ni ničesar storilo, preprečilo je šele četrto in zadnje polet. Obrambni minister torej ne more trditi, da v njegovi okolici niso o tem nič vedeli. Na zasedanju posebne parlamentarne komisije Camilión ni mogel dokazati, da za pošiljke ni vedel. Kljub temu je peronistična večina preprečila, da bi ministra postavili pred sodbo poslanske zbornice. Ukaz iz vladne palače je prišel prej.

GOSPODARSTVO IN SOCIOLOGIJA

Če oba omenjena primera kažeta, kako ima vlada trdo kožo, pa je zaslediti podobno postopanje tudi na drugih področjih. Afera okoli banke BID tudi ni rodila zaželenega odziva, niti škandal IBM pri informatizaciji Narodne banke; v obeh primerih je vse odvisno od sodnijskih postopkov, ki so počasni, zapleteni in pod nenehnim pritiskom s strani vladnih krogov.

Nekaj časa je izgledalo, da bo morala vlada paziti na novo fronto, ko je prišlo do premikov na sindikalnem področju. A sindikati so tako notranje sprti, da ni govora o kakem skupnem nastopu. Kovinski vodja Lorenzo Miguel, ki je zadnje čase skušal uprizoriti neko ofenzivo proti vladi, se je moral zadovoljiti z izrazi podpore Duhaldeju in njegovolo predsedniško kandidaturom v letu 1999; edino s tem lahko nekoliko prizadene Menema. Vlada je hitro zaposlila sindikalne vodje, ko je vnovič spravila na dan zadevo ustanov socialnega skrbstva. Deregulacije teh ustanov se sindikati boje, ker bi tako izgubili upravo izredne vsote fondov ter indirektn vpliv na delavstvo.

Vlado pravzaprav še najbolj skrbi državni deficit, ki ga nikakor ne morejo ugotoviti. Zato sedaj pospešujejo „drugo reformo države“, od katere pa tudi ni hitro pričakovati uspehov. In vendar je v tem ena najbolj perečih točk argentinskega gospodarstva. Vlada še vedno več potroši kot pa prisluži. Davčna nabirka hira in bo še nekaj časa hirala, ker se bo razmah gospodarstva, ki ga tako slavno napovedujejo, poznal šele proti koncu leta.

Medtem pa druge številke kažejo, da ni vse zlato kar se sveti. Inflacija je res ukročena, a brezposelnost raste. Zadnje ankete, ki jih opravlja državni inštitut za statistiko, kažejo, da brezposelnost ni padla, kot je to trdil predsednik, marveč celo raste. Ista ustanova je te dni objavila, da je na področju prestolnice in Veliškega Buenos Airesa kar tri milijone prebivalcev, ki živijo v pomanjkanju, od teh jih pa pol milijona živi v stanju skrajne revščine (indigencia). In vsi vemo, da v mnogih predelih v notranjosti (ne le v Gran Rosario, marveč tudi v zakotnih vaseh po vsej državi) položaj ni nič boljši, ponekod še slabši.

Gospodarski položaj pač trenutno (kot tolikokrat v zgodovini), rešuje poljedelstvo. Mednarodne cene raznim pridelkom (žito, (Nad. na 6 str.)

ŽALITVE IN NESRAMNOSTI

Mislili smo, da se je gonja proti spomeniku Generala San Martina v Ljubljani umirila. A temu ni tako: Vsak dan so se v časopisih prejšnji teden ponavljala pisma bralcev ali članki, ki so na razne načine nasprotovali zamisli, obenem pa že nesramno žalili generala San Martina, njegovo osvobodilno vojno in končno Argentino. Nepoznanje, slabi viri in norčevanje so dosegli že višek. Nekaj primerov:

„Ljubljana postavlja spomenik diktatorju“ (Slovenske novice, 7. 5.) V Peruju se je general San Martín hotel oklicati za kralja... skušal je nasilno prevzeti oblast... nesojeni latinsko-ameriški diktator... Argentina — zatočišče preživelih nacističnih zločincev...

„Govoreči spomenik“ (Delo, 13. 5.)... Morda je omenjeni general za samo Argentino tako pomemben kot so za Slovenijo „koczolci“ princa Charlesa... Argentina, dvajset let po bitki za Maldive (sic!) lahko zahteva uporabo stavbnega zemljišča izpod kipa in se tako uspešno vključi v razprodajo slovenske imovine...

Argentinka nikdar! (Delo, 13. 5.)... Argentinski general, ki je v svoji daljni domovini boja narodni junak... Med pisano družino nacističnih ubežnikov se je (v Argentini) znašla tudi zajetna gruča njihovih sodelavcev, kolaborantov iz drugih držav, ki so si pridrali naziv narodnih izdajalcev. Tudi Slovenci so bili med njimi... Niso bežali pred komunizmom... ampak pred kaznijo za storjene zločine... Tako naj bi skozi zadnja vrata prišel v Ljubljano spomenik dela bele garde...

Ali sploh veste, kdo je bil San Martino (sic!)? (Delo, 13. 5.) V tem času (l. 1808) je v Argentini vojaška hunta, ki jo je vodil general San Martino... leta 1824 je prišlo do argentinske samostojnosti... Po padcu Napoleona je vojska, ki je bila še vedno zvesta Španiji, marsikje premagala uporne generale. Tako se je umaknil tudi San Martino... Z argentinskimi generali iz polpretekle zgodovine imamo sploh vse od Perona zelo slabe skušnje...

Mimogrede nekateri udarijo tudi čez Rožmana in Rupnika. Naj navedemo del pisma, ki ga je Marko Pirc poslal Delu 13. maja. Poln je sarkazma in norčevanja:

Zalo predlagam:

1. Spomenik Kardelja naj se podre in na njegov podstavek postavi pomnik škofa Rožmana. Na podstavku, pod nogami, naj bosta obglavljeni Primož Trubar in staroslovanski pogan. V desni roki naj drži besedilo domobranske prisega SS in Hitlerju, v levi pa črne bukke.

2. Spomenik Kidriču naj se prav tako odstrani, na njegov podstavek pa postavi pomnik generalu Rupniku. Na podstavku, pod nogami naj bodo obglavljeni partizan, osvoboditelj Ljubljane, obglavljeni Maistrov borec in kmet iz kmečkih puntov. V desni roki naj drži kljukasti križ, v levi pa fašistični znak.

Objavljamo pa pismo, ki s strani argentinskih Slovencev pojasnjujejo veličino generala San Martina in zavrača razna sumničenja. Naj še omenimo, da so argentinski Slovenci objavili tudi skupno izjavo, ki so jo poslali predsedniku vlade dr. Janezu Drnovšku, in ki v bistvu vsebuje zadnji odstavek Kocmurjevega odgovora.

Za prijateljsko razmerje gre (15. 5. 96) Kot argentinski državljani že nekaj mesecev poslušam žaljive izjave o postavitvi doprsnega kipa generala Joseja de San Martina, daru argentinske države, na Argentinskem trgu v Ljubljani. Vsak Argentinec je lahko upravičeno užaljen nad tako barbarskim načinom izražanja raznih občil.

Naj povem za vse tiste, ki stvari še ne poznajo dovolj, da je general San Martín za argentinski narod absolutno neoporečna osebnost, obenem ponos in zgled vsem argentinskim rodovom. Po njegovi zmagi nad španskim kolonialnim sistemom v Argentini, Čilu in Peruju se je v Argentini razvnela državljanska vojna med unitaristi in federalisti. Po vrtnitvi iz Peruja se general San Martín ni hotel udeležiti bratomorne vojne, zato se je umaknil v Francijo. V

TANGO

Posneto po istoimenskem članku v Magu št. 20; 15. maja 1996

Zgodba o spornem argentinskem nacionalnemu junaku in generalu San Martinu je v ljubljanskih mestnih in državnih strankarskih vodah pridobila značilni škandal. V bivšem Leninovem, zdaj Argentinskem parku naj bi postavili spomenik tujcu, čeprav imamo dovolj svojih nacionalnih „veličin“ in junakov, je bilo slišati ugovore. Levica je preprosto razglasila, da gre za nekaj nezaslišane, da je v ozadju domobranska emigracija itn. Ker se to ni povsem prijelo, smo kmalu brali biografijo San Martina, ki naj bi bil general, ki je rad pobijal domorodne Indijance.

Ker pa gre pri tem spomeniku tudi za vprašanje diplomatske etike, je bilo pričakovati, da bo na to temo kaj rekla tudi naša vlada ali vsaj zunanje ministrstvo. Argentinci so, tudi po zaslugi tam živečih

letu 1850, ko je general Juan Manuel de Rosas, zmagovalac državljanske vojne (federalist), odbil napade ter 12-letno blokado angleških in francoskih sil, ki so hotele vnovič uvesti kolonialni sistem nad Argentino, je general José de San Martín poklonil Rosasu tisto sabljo, s katero je bil osvobodil Argentino, Čile in Perú, ga v oporoki pohvalil za pokončnost in priborjeno svobodo ter ga prosil, naj prične z demokratizacijo in pomiritvijo države.

To naj bi bil na kratko general José de San Martín, s čigar podobo argentinska vlada obdaruje vse prijateljske države. Pred njegovim spomenikom v Buenos Airesu se vsako leto vrstijo tuji državniki. Premier Janez Drnovšek lani ni bil izjema. Zato ponavljam, da žaljivi besednjak, s katerim slovenska občila skušajo blatiti argentinskega osvoboditelja in največjega narodnega heroja, sklicujoč se na neke „angleške kolonialne“ virove, ogroža zelo dobre meddržavne stike z Argentino. Spomnimo se, da je bila v času osvobajanja Slovenije Argentina izmed ameriških držav prva, ki je priznala Slovenijo, (Nad. na 5. str.)

Slovencev, Sloveniji precej naklonjeni. Po budo za San Martinov spomenik v Ljubljani je pred dobrima dvema letoma dal klub prijateljev Slovenije pri argentinskem parlamentu. Številne slovenske delegacije so obljubljale, da bo ideja uresničena, in to je argentinskemu veleposlaniku na Dunaju (ki je zadolžen tudi za Slovenijo) ob obisku v Ljubljani obljubil tudi župan dr. Dimitrij Rupel. Predsednik vlade dr. Drnovšek pa se je ob uradnem obisku v Argentini in pri predsedniku Menemu med drugim poklonil tudi spomeniku San Martina.

Med tem so v Buenos Airesu eno avenijo poimenovali po Sloveniji, v dveh drugih mestih pa so po Sloveniji poimenovali mestna parka in ulici. Ker je šlo za izraze naklonjenosti Sloveniji, je s tem tudi naša stran „zadolžena“, da pokaže svoj odnos do tega. Od tod tudi ideja o argentinskem parku in kipu San Martina, pri čemer ne gre za nikakršni kulturni, ampak preprosto za diplomatski simbol in za gesto dobre volje, saj je San Martín med drugim simbol argentinske osamosvojitve.

Po škandalu, ki je torej namenoma prenapet (in ga povezujejo z odstranitvijo spomenikov Kidriču in Kardelju), so iz argentinskega veleposlanštva na Dunaju že spraševali, kaj se pravzaprav dogaja. Argentinski predsednik Menem naj bi kmalu obiskal tudi Slovenijo, vendar prihajajo glasovi, da bo zaradi tega škandala z obiskom počakal nekaj mesecev — tudi na novega slovenskega premiera.

Slovenska diplomacija molči, oglasilo pa se je protestantsko društvo, ki je vse skupaj zreduciralo na Primoža Trubarja in slovensko nacionalno-kulturno zavest. Kdo pravi, da Trubarjev spomenik v tem parku ne bi mogel stati? Res pa je, da celo nekateri člani tega društva ne vedo, kako je nastala društvena protestna nota in kdo jo je v resnici šepetal...

S petjem posreduješ del svoje duše (4 in konec)

Pogovor z Markom Finkom in ženo Kristino

Kristina Fink: Kar zadeva zakonsko zvestobo, so nam bili zgled naši starši. V vseh teh letih Markovega koncertiranja po Evropi se še v nobenem trenutku nisem vprašala: Kaj, če mi je nezvest...? Za zakon je zaupanje nujno.

Marko Fink: Tudi jaz se ne sprašujem, ali Kristina dela kaj takega, kar ne bi bilo prav, kadar je sama. Medsebojno zaupanje je najlepše darilo, ki si ga lahko zakonca podarita drug drugemu. Ne rožice, ne zlata ura. Ne dam nič na darila, čeprav rad vidim, da kaj dobim. Zavedam se, da danes lahko izpadeš nenormalen, če se izpostaviš in jasno pokažeš, da ti največ pomeni zakonska zvestoba. Lep zgled sta mi bila starša, ki letos praznujeta petdeseto obletnico poroke. Poročila sta se v izseljenem taborišču.

Izpostaviš se lahko tudi takrat, kadar se v družbi s pevci pogovarjamo npr. o splavu. Seveda zagovarjam človeško življenje že kot biolog. Pa me je ob neki priliki kolega prijateljsko opomnil: „Ta svet je majhen, lahko ti zaprejo vrata (opere)!“

Kaj takega se mi doslej še ni zgodilo. Če ljudje vidijo mojo doslednost in logiko v mišljenju, me nič manj ne spoštujejo — ali morda še bolj. Zgodi se tudi, da mi da kdo prav. V Bordeauxju sem doživel, da mi je kolega, Italijan po rodu, zaupal, da je žena

ob tretji nosečnosti (zanosila je dvojčka) naredila splav. Še danes sta zaradi tega potrta, čeprav je po splavu žena rodila še tretjega in četrtega otroka.

Kako vi prenašate ločitev od družine, kadar odhajate zdoma?

Marko Fink: Domotožje imam že takrat, ko se poslavljam. Že nekaj dni preden grem se počutim kot bolan. Ne maram biti predolgo zdoma, zato sprejemem na leto le dve ali tri opere, če pa mi ponudijo denimo štiri, sprejemem v večjem časovnem razmaku, da sem lahko v teh presledkih doma. Vsak nov projekt predstavlja srečanje z novimi ljudmi in prilagajanje novemu položaju, kar zahteva veliko energije.

Kristina Fink: Kadar se le da, greva s Cecilijo k njemu. Med božičnimi prazniki, ko je imela Cecilija šolske počitnice, smo bili skupaj v Parizu, ker je imel Marko premiero 26. decembra in midve sva odpotovali že 22. decembra. Seveda so težava tudi stroški za vožnjo.

Oba sta ljubitelja življenja in otrok...

Kristina Fink: Pri nas doma nas je bilo šest otrok, pri Marku prav tako. Skregali in stepli smo se, a se imeli radi. Krasno sem se počutila in čeprav živimo tako oddaljeni, (dve sestri in brata imam v Kanadi, dva sta z mamom v Argentini), se še radi redno zbiramo.

Ko sva se z Markom poročila, sva si želela vsaj štiri otroke. Cecilijo sem rodila devet mesecev in štirinajst dni po poroki (Nekdo je nemara preštel dneve od poroke do rojstva!), a po rojstvu Cecilije žal nisem nikdar več zanosila. Zakaj, ne veva. Po poroki, marca meseca, sva se odločila, da bova takoj imela otroka in kar skakala sem od veselja, ko sem zanosila. Decembra sva že imela Cecilijo, torej v istem letu, potem pa sem vsak mesec zaman pričakovala, da bo še kakšen prišel.

Marko Fink: Težavo vidim v tem, kako Cecilijo vzgajati, da ne bo razvajena kot edinka. S socializacijo v šoli ni imela nikoli težav.

Kako gledate na našo šolo, zlasti, če jo primerjate z argentinsko in avstrijsko, saj je Cecilija prva štiri leta hodila v šolo v Salzburgu?

Kristina Fink: Slovenske in argentinske šole ne morem primerjati, ker je danes šola v Argentini precej drugačna kot v letih mojega otroštva in je zato ne poznam. V primerjavi z avstrijsko šolo pa je slovenska bolj zahtevna kot v Salzburgu. Že od vsega začetka imam občutek, da otroci med seboj preveč tekmujejo. Poleg šole imajo preveč drugih dejavnosti: računalništvo, ples, tenis, učenje tujih jezikov in po pouku tri do štiri ure različnih dejavnosti. Sprašujem se, kdaj imajo ti otroci čas za igranje, če ga sploh imajo? Saj nimaja časa niti za domače naloge. Ali morda pretiravamo z vsemi temi dejavnostmi, ki so trenutno v modi?

Največje presenečenje pa me je čakalo v eni od ljubljanskih glasbenih šol. Cecilija si je želela učiti kitaro. Ko je bil maja razpis za vpis, sva se šli prijaviti, naredila je avdicijo, kjer preizkusijo posluš, potem pa so nama rekli, da je „prestara“, ker je imela

„že“ deset let! Nisem mogla razumeti, kar sem slišala, še manj Cecilija. Dobila sem presenečenje nad načinom, kako to povedo in vpričo otroka. „Kaj bova pa zdaj naredili?“ me je spraševala. Tolažila sem jo, da se bomo že kaj spomnili. Zdaj hodi k zasebnemu pouku.

S sprejemom v osnovni šoli na Ledini smo bili zelo zadovoljni. Vsi so nam šli na roko in radi pomagali Ceciliji, ki so jo sprejeli v četrti razred, čeprav ni znala pisati in brati po slovensko.

Marko Fink: Oba z ženo čutiva razlike v kulturi komuniciranja z ljudmi. Pogrešava vljudnost, pozdravljanje, odzdravljanje. V začetku sva morala veliko hoditi po uradih in urejati mnoge stvari. Nekoč se mi je zgodilo, da sem s papirjem v roki pozdravil uradnico, ona pa mi pokaže naslednja vrata: „Naprej!“ „Toda, gospa, dovolite, vseeno vam voščim lep dan.“ „Kam pa pridemo, če bi vsakemu rekla: Dober dan, tega pa res ne morem.“ Vsak, še tako preprost Argentinec to more.

Nehote primerjam način komuniciranja tukaj in v slovenski skupnosti v Argentini. V obdobju petdesetih let se je v Sloveniji marsikaj spremenilo. Če želimo izboljšati kakovost komuniciranja, bo treba zastaviti veliko truda v vzgojo naših otrok. Zelo nas je razveselilo, ko se je lansko leto v šoli na Ledini sprožila akcija „Moč prijazne besede“.

Oba z ženo čutiva, da je Slovenija naš dom, zato si dovoliva izreči ta opažanja. Upava, da bomo v prihodnosti Slovenci med seboj bolj prijazni, ker smo ena družina.

Hvala za tako lepo srečanje in sproščen pogovor.

Pogovor je pripravila Vanja Kržan

OBČNI ZBOR ZEDINJENE SLOVENIJE

27. aprila 1996 se je zvečer vršil v Slovenski hiši redni letni občni zbor naše krovne organizacije Zedinjene Slovenije, 49 po vrstnem redu.

Zbor se je pričel z molitvijo, spominom njegovih umrlih članov v prejšnjem letu, posebno njegovega tajnika Staneta Mehleta.

Po dnevnem redu sta bila izvoljena dva zapisnikarja: Janez Jelenc in Stane Snoj, ter dva preštevalca glasov Marjan Schiffrer in inž. Jernej Dobovšek.

Nato so podali svoja poročila odborniki in referenti. Ker letos ni bilo volitev (ki so vsake dve leti) so po poročilih odbornikov in končnem nagovoru predsednika Marjana Lobode in debati občni zbor zaključili.

Objavljamo izločke iz poročil odbornikov:

Kulturni referent arh. Jure Vombergar

Kot vsako leto je kulturni referat ZS organiziral vrsto proslav, ki so že tradicija med nami: spominska proslava slovenske državnosti, Slovenski dan in pa prisotnost na vsakoletnem buenosaireškem knjižnem sejmu.

Proslava v spomin žrtvam vojne in revolucije je bila 10. junija 1995. Dopoldne je bila položitev venca pred spomenik generala San Martina z nagovorom inž. Jerneja Dobovška v kasteljanščini in slovenščini, popoldne po sv. maši pa akademija z naslovom „Kličem vas po imenu“. Tekst je pripravil Tone Rode, režiral je Frido Beznik, sceno pa napravil Tone Oblak. Pri akademiji je sodeloval Mladinski zbor iz San Justa in solisti. Za to priložnost je bila tiskana brošura z Rodetovim besedilom in opremo Milana Vovlovška. Slavnostni govor je podal Marjan Loboda st.

Na dan slovenske državnosti (24. junija) smo praznovali štiri leta samostojnosti Republike Slovenije. Po počastitvi slovenske zastave je govoril odpravnik poslov Republike Slovenije v Argentini prof. Matjaž Puc. Sledil je kulturni program: nastopila sta solista Ani Rode in Luka Debevec s spremljavo prof. Ivana Vombergarja, Andrejka Vombergar pa je recitiral Pregljevo „Bog in Slovenija“. Priznanja zaslužnim članom naše skupnosti so bila tokrat podeljena Rudolfu Smersuju in Emilu Cofu. Praznovanje se je zaključilo s slavnostno večerjo.

Slovenski dan, štirideseti po vrsti, je sovpadal s praznovanjem 28. obletnice Pristave v Castelarju dne 22. oktobra. Dopoldne so Pristavčani prikazali v slikah razvoj svojega Doma. Popoldne se je zbralo 1300 rojakov na vrtu, kjer se je na odru pod ombujem s scenskimi ozadjem, ki ga je izdelal Andrej Golob, vršil napovedan program. Rojaki iz San Martina in Carapachaya so postavili okrašen mlaj. Po slavnostnem govoru Marjana Lobode je sledil kulturni program z recitacijami in pesmimi, katerega sta zamislila Albin Magister in Stanko Jerebič. Sodelovala sta pevska zbor Gallus in Mladinski zbor iz San Justa, folklorna skupina s Pristave in Logaški oktet iz Slovenije. 150 otrok naših osnovnošolskih tečajev je podalo dve recitaciji. Udeležence Slovenskega dne so pozdravili navzoči predstavnik Republike Slovenije v Argentini prof. Matjaž Puc, sekretar za Slovence po svetu, dr. Peter Vencelj in angleški zgodovinar John Corsellis.

Pred dobrim tednom smo pa bili prisotni na buenosaireškem Sejmu knjige, tokrat ne samo z razložbenim oknom kot doslej, ampak v sodelovanju s slovenskim veleposlanštvom v Argentini na razstavnem štantu, namreč z našimi knjigami, revijami in časopisi. Kulturni referent ZS je na večer, posvečen Sloveniji, zbrani publiki povedal, kaj vse je naša skupnost v

Argentini napravila na kulturnem področju, predvsem v izdajanju knjig in periodičnega tiska. Na omenjenem večeru je imel predavanje z naslovom „Palabras congeladas“ veleposlanik Slovenije v Franciji dr. Andrej Capuder. K pestrosti programa je pripomogel Mladinski pevski zbor iz San Justa pod vodstvom Andrejke Selan Vombergar s petjem slovenskih in argentinskih folklornih pesmi. Štant z imenom „Slovenija“ so omogočile tudi založbe iz naše matične domovine, v prvi vrsti založba Mladinska knjiga. Prisotna sta bila njen direktor Milan Matos in njegov sodelavec Riko Rižnar.

Poleg naštetih proslav in prireditvev skrbi kulturni referent tudi za nove knjige, video kasete in podobno. Prav na zadnjem sejmu knjige smo nakupili precej razstavljenih knjig.

Odsek za institucionalne zadeve dr. Vital Ašič

1. Parlamentarna skupina prijateljev Slovenije

Na pobudo našega Društva smo dosegli formalno ustanovitev „Parlamentarne skupine prijateljev Slovenije“, z uradnim aktom 5. junija 1995. Komisijo sestavljajo štirje senatorji in štirje poslanci, izvršni sekretar za zveze in upravni sekretar.

Čeprav so s tem omogočili tudi dragocene stike in možnosti delovanja slovenskemu veleposlanštvu v Buenos Airesu, je bil naš cilj predvsem naša slovenska skupnost, ki je tudi v parlamentarnih krogih visoko cenjena in ima po tej skupini bolj neposredni dostop do parlamenta.

Dne 7. junija je predsednik skupine prijateljev Slovenije poslanec Orlando Zicarelli povabil na srečanje v parlament odpravnik poslov slovenske ambasade prof. Matjaža Puca in za Zedinjene Slovenije podpredsednika dr. Vitala Ašiča, da se začrta bodoče delovanje.

Prvi javni nastop je bil ob priliki obiska Argentine premiera dr. Janeza Drnovška.

Naš sekretariat se je tudi trudil in podprl načrt obiska članov parlamentarne skupine (na njihove stroške) v Slovenijo, vendar od slovenskih pristojnih oblasti ni bilo pravega odziva. Do potovanja ni prišlo.

2. IZSELJENSKI MUZEJ, ARHIV IN KNJIŽNICA

Izseljenski muzej, arhiv in knjižnica so bili ustanovljeni z resolucijo Notranjega ministrstva 20. avgusta 1995.

V utemeljitvi se priznava originalno zamisel Tajništva za zunanje zadeve Krišćanske demokracije (tajnik dr. Jorge Crespo Montes), ki je ustanovilo Podtajništvo za stike s tujimi skupnostmi v Argentini (podtajnik dr. Vital Ašič). Po tej zamisli je bila ustanovljena komisija, kateri je uspelo, da je notranje ministrstvo odobrilo študij o možnosti formalne ustanovitve Muzeja ter način delovanja.

Izseljenski muzej naj bi imel sedež v bivšem že zgodovinskem Inmigrantskem hotelu. Pomen tega muzeja, arhiva ter knjižnice ni samo počastitev inmigrantskih skupnosti argentinske države, ampak tudi znanstvena podlaga za preučevanje bodoče inmigracijske politike argentinske države.

3. Sodelovanje s slovenskimi društvi izven okrilja Zedinjene Slovenije

Pozdravil bi vzpostavitev odnosov z rojaki v Urugvaju, združenimi v Društvu „Primera Sociedad Eslovena Transmurana“ v Montevideo. Ob priliki proslav šestdesetletnice tega društva 12. novembra 1995 sem predstavljal ZS. V kratkem nagovoru sem izrazil čestitke ter vabilo na medsebojno sodelovanje. Narodna zavest urugvajskih sorojakov je prav zgledna in upamo na vedno tesnejše stike.

Tudi stiki z društvu Triglav in Sociedad de Socorros Mutuos Eslovena iz Bernala potekajo v dobrem skupnem razumevanju.

4. Vzpostavitev razmerij z vladnimi krogi province Buenos Aires

Prisostvovali smo oklicu in proslavi provincijskega zakona, ki omogoča volilno pravico rezidenčnim tujcem v Argentini.

Navezali smo zelo dobre stike s parlamentarnimi osebnostmi, ki je za nas pomembno, saj je večina naših društev v območju Province Buenos Aires; vsi so pokazali veliko razumevanje za medsebojno sodelovanje ter izrazili priznanje za naše delo po Domovih.

5. Brošura o Slovincih v Argentini

V polnem delu je izid brošure o Slovincih v Argentini. Ta iniciativa je nujno potrebna, da se predstavimo številnim obiskom, ki prihajajo iz domovine, zadnje čase tudi turistične skupine Slovencev po Južni Ameriki.

6. Instituto Argentino Esloveno de Cultura

Osnutek statuta in „Acta Fundacional“ „Instituto Argentino Esloveno de Cultura“ je bil predložen predsedništvu Zedinjene Slovenije 8. julija 1995 ter veleposlanštvu Republike Slovenije za vpogled, eventualno sodelovanje in predvsem pokroviteljstvo. Nihče od obeh še ni definiral svojega sodelovanja. Ko se to ugotovi, se zaprosi za pravno osebnost, ker je formalno v tem smislu za vse pripravljeno.

7. Odnosi s tujimi skupnostmi

Nadaljevali so se pristrčni odnosi z drugimi tujimi skupnostmi v Argentini. Predvsem smo jih seznanjali z našim kulturnim delom ter jih povabili k našim prireditvam: Tako koncert v Teatro San Martin Logaškega okteta, Slovenski dan na Feria del Libro, narodni plesi v San Justu (skupina Marolt), božična in novoletna voščila s slovenskimi motivi.

Prav posebno je omeniti povezovanje in navezovanje stikov ter brezhibno organizacijo vabil in čestitk častnim gostom pri vseh teh prireditvah ge. Jane Dobovškove.

8. Izrednosti

Ob smrti sina predsednika Republike Slovenije smo osebno izročili sožalje v imenu Zedinjene Slovenije.

Tudi smo objavili osmrtnico in sožalje naše skupnosti ob smrti dr. Artura Frondizija, ki je bil velik prijatelj Slovencev in že prejel častno predsedništvo pri Instituto Cultural Argentino Esloveno.

9. Poimenovanje ceste

República de Eslovenia

Dolgotrajno in naporno delovanje naših argentinskih prijateljev ter našega Društva je doseglo zadnjo fazo t. j. slovesno prireditvev preimenovanja 14. novembra 1995 ceste Santos Dumont v „República de Eslovenia“ v sami argentinski prestolnici.

O slovesnosti ob prisotnosti predstavnika mesta Buenos Aires, ki jo je otvoril, predstavnika nadškofije, ki je cesto blagoslovil, ter govorov predstavnika slovenske republike odpravnik poslov prof. Matjaža Puca, predsednika našega Društva lic. Marjana Lobode ter mnogih častnih gostov, so bila obširna poročila v Svobodni Sloveniji.

Poudaril bi le sledeče: Zelo razveseljivo je, da smo dosegli, da se je v fazi ordenance najbrž prvič javno in uradno razpravljalo v Buenos Airesu o nastanku in osamosvojitvi Republike Slovenije, kakor tudi o pomembnosti in doprinosu slovenske inmigracije argentinski družbi in narodu.

Utemeljitev predloga ordenance je objektivna analiza zemljepisnih in zgodovinskih okoliščin slovenskega naroda, prav do osamosvojitve ter razlogov argentinskega zgodovinskega zgodnjega mednaro-

dnega priznanja kakor tudi slovesno priznanje vsem Slovincem v Argentini, katere se smatra „fieles a sus raíces, han contribuido constantemente al desarrollo y progreso de nuestro país del cual forman parte y al que han dedicado esfuerzo y amor“.

Argentina je tako preko svojih predstavnikov širokogrudno in blagovoljno počastila novorojeno Republiko Slovenijo ter vso slovensko skupnost v Argentini.

To javno in uradno gesto naj bi upoštevali tudi naši sorojaki v Sloveniji, predvsem sedaj, ko gre za postavitve kipa v slovenski prestolnici v počastitev generala San Martina, osvoboditelja in vojščaka svetovne ravni ter očeta tega velikega argentinskega naroda.

10. Memorandum o dvojnem argentinsko-slovenskem državljanstvu

Naše tajništvo je predložilo slovenskemu veleposlanštvu pravni memorandum s kratkim nakazom problematike dvojnega državljanstva ter osnovo rešitev, ki jih je dosegla Argentina s Španijo in Italijo po tozadevnih mednarodnih pogodbah.

11. Predstavitev v slovenskem tisku generala San Martina

Zaradi netočnih, včasih tudi kar žaljivih člankov objavljenih v Sloveniji glede osebnosti generala San Martina, smo si kot Slovenci in lojalni argentinski državljani zavzeli, da osvetlimo in objektivno prikažemo argentinskega heroja v slovenskem tisku.

Posredovali smo preko „Instituto Sanmartiniano“ pri založbi Mladinska knjiga za objavo članka o San Martinu v mesečni reviji Gea in v bodoče tudi v obsegu knjige pri založbi, kjer bo to mogoče.

12. Feria del Libro

Letos je prevzelo organizacijo slovenskega odseka pri Feria del Libro slovensko veleposlanštvu in s tem zagotovilo kontinuitete dolgoletnega delovanja ZS. Na prošnjo veleposlanštva je ZS tudi letos sodelovala.

13. Prisotnost na buenosaireški univerzi

Ob priliki seminarja o vojni na Balkanu, ki ga je priredila buenosaireška univerza na Fakulteti za socialne vede, smo bili povabljeni in prisotni tudi kot Slovenci. Ista fakulteta namerava pripraviti v bodoče tudi seminarje o državah srednje in vzhodne Evrope, kjer smo bili povabljeni k sodelovanju s seminarjem in k pripravi knjige o Sloveniji.

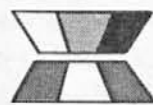
Poročilo Tiskovnega odseka Pavlina Dobovšek

Delo tiskovnega odseka je bilo osredotočeno predvsem na določanje politike časopisa Svobodna Slovenija, skrbeti za ohranitev in razvoj časopisa ter predlagati upravnemu odboru Zedinjene Slovenije višino naročnine, ceno oglasov ter honorarje zaposlenim.

Odbor, katerega sestavljamo E. Cof, M. Schiffrer ter jaz, se je sestajal redno enkrat na mesec, večkrat tudi z urednikom časopisa Tinetom Debeljakom. Skušali smo izpopolnjevati našo nalogo, kakor je pač bilo mogoče. Po prizadevanju E. Cofa in s pomočjo Bena Trudna nam je znano, da ima Slovenija 836 naročnikov. Od teh je bilo s plačilom v zaostanku 135. Dejansko je torej bilo vplačanih le okrog 700 naročnin, ker je seveda izredno nizko število za vzdrževanje tako pomembnega lista, kakor je Svobodna Slovenija. Zavedati se moramo, da je Svobodna Slovenija edino tedensko glasilo povojnih političnih emigrantov v Argentini, v katerem lahko brez zadržkov izjavljamo in pišemo svoje mnenje. Da smo

(Nad. na 6 str.)

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

Osebne novice

Krst: Krščena je bila **Zofija Danijela Smrekar**, hčerka Petra in Marije E. roj. Lazaron.

Čestitamo!

Poroka: V petek, 10. maja, sta se poročila v cerkvi sv. Kajetana v Ciudad Evita **Marija Pregelj** in **Héctor Jorge Lucas**. Za

priči sta bila nevestin oče Oskar Pregelj in ženina mati Holanda Tavano. Poročil je France Cukjati.

Najlepše čestitamo!

Smrt: V Rosariu je umrl **Zoran Pristavec**.

Naj počiva v miru!

Novi diplomant: Na buenosaireški katoliški univerzi je končal študije in postal „contador público“ **Martin Petkovšek**.

Želimo mu veliko uspeha!

Gvetka na grob Jelki Oman

Vedno so zaupale po slovenskem prepovedu: „Kar Bog stori, vse prav stori, čeprav...“ tudi takrat, ko so tri mame ugotovile nova življenja pod srcem, leta 1946 tam v Avstriji, v taborišču beguncev. Srebrne nitke so se jim že svetile med lasmi ali pa so kukale izpod rut. Zeblo je in lačne so štele mesece, morila jih je negotovost. Dve sta se rodili drobni deklici, tretja je ostala praznih rok. Bog da ali pa vzame... kadar hoče...

Misel morda je kar sama splavala ob pogledu na Jelko v krsti. Stvarnik jo je poklical ob svojem času k življenju na zemlji, sedaj pa v drugo razsežnost onostranstva. Okoliščine rojstva so mi bile slučajno znane, saj je ena do revno povitih punčk bila prav Jelka, sedaj vsa spokojna, lepa z roza rožnim vencem na prsih s slo-

vensko zastavo med rožami. Ne, ni ji bilo poslano z njimi, na pot ji ni bilo nasuto cvetje... Nadarjena, a telesno vedno šibkejša, se je s svojo železno voljo dokopala do naslova psihologinje na Katoliški univerzi v Buenos Airesu z odliko. Poklic je izvrševala preko svojih moči s srcem in z vso ljubeznijo. Dostojanstvo človeka ji ni dopuščalo tožbe; zamajalo jo je le za bežne trenutke, da se je potem še bolj predala delu, študiju in božji Previdnosti. Vero je izpričevala v onemoglosti neprisiljeno, z zavirljivo mirnostjo in vedrino.

Rešena zemskih spon, naj se v Njem spočije! Privoščimo ji vse obljubljeni blagore — povsem zaslužene!

Draga Jelka, oprosti, ker te vase zagledani nismo znali vedno razumeti. Ohranili te bomo v lepem spominu!

Občni zbor zadruga SLOGA

V petek, 19. aprila 1996, je bil XXXV. občni zbor Kreditne zadruga SLOGA za poslovno leto 1995. Ker je prav to leto podružnica SLOGA na Slovenski pristavi obhajala desetletnico svojega obstoja, je upravni odbor SLOGE sklenil, da bo zaprosil gostoljubno Slovensko pristavo za prostore, kar je bilo seveda sprejeto. Za uslugo najlepša hvala!

Prisotne je pozdravil predsednik zadruga Anton Podržaj, ki se je najprej spomnil umrlih članov v letu 1995. Teh je bilo 31. Posebej je omenil dva prijatelja, dva stebra zadruga: to sta bila pokojna Stanislav Mehle in dr. Anton Šimenc.

Nato je predsednik prešel k dnevnemu redu. Član Franc Hrovat je predlagal za overovatelja zapisnika go. Margarito Tomazin in Cirila Loboda, za člane volilne komisije pa Janeza Amona, Marka Amona in Antona Možino. Vsi so bili soglasno sprejeti.

Predsednik se je v svojem poročilu ustavil pri podružnicah SLOGE, preko katerih naj bi centrala posebej še gojila stike s svojimi člani, dobivala nasvete, pobude, vprašanja in tudi kritike, če so dobronamerne. Zakvalil se je Nandetu Češarku, ki že vseh deset let upravlja podružnico-jubilantko, za zgledno delo pa je pohvalil vso zadržno administracijo, z upravnikom Marjanom Lobodom na čelu.

Tajnik lic. Marijan Schiffrer je poročal o prizadevanjih zadruga, kje in kako doseči še večji prodor med rojaki. Končal je z ugotovitvijo, da je SLOGA že 40 let močna vez med našimi ljudmi in bi bila slovenska skupnost v Argentini brez SLOGE občutno šibkejša in bolj revna v vsem širokem pomenu besede.

Blagajnik Mavric Kočar je prikazal izkaz izgube in dobička, ki je bil natisnjen v lični brošuri, tako da so člani postavkam lahko pozorno sledili. Končno je namesto pokojnega dr. Šimenca poročal še namestnik nadzornika Franci Tomazin. Vsa poročila so bila po krajši debati sprejeta.

Sledile so volitve članov za mesta

upravnega in nadzornega odbora. Potrjena je bila odborova lista, tako da sta upravni in nadzorni odbor za poslovno leto 1996 sestavljen takole: predsednik Anton Podržaj, podpredsednik Franc Hrovat, tajnik Franci Tomazin, namestnik tajnika Janez Teraš, blagajnik Mavric Kočar, namestnik blagajnika Janez Čeč, odborniki: Avgustin Jeločnik, Milan Keržic, inž. Janez Krajnik, Marjan Kopač, Marijan Schiffrer, namestnika Ivan Makovec in Marjan Oberžan, nadzornik Božidar Fink, namestnik nadzornika Janez Jenko. Upravnik: Marjan Loboda.

Po končanem občnem zboru so bile slučajnosti. Upravnik Marjan Loboda je poročal o skupnem denarnem prometu, tako Mutuala kot Zadruga, Božidar Fink pa je pojasnil zbranim članom, kaj vse bi morali vedeti o lastninskih certifikatih Republike Slovenije.

Kot vedno se je vse članstvo, po občnem zboru že prijateljska družčina, zbralo pri pogrnjenih mizah.

Žalitse in nesramnosti

(Nad. s 3. str.)

in da je preimenovala že dve cesti in dva trga z imenom po Republiki Sloveniji (República de Eslovenia).

V Sloveniji živeči argentinski Slovenci smo mnenja, da tako neodgovorno ravnanje slovenskih občin in nekaterih funkcionarjev mestne občine Ljubljana v tem trenutku že presega kompetenco mesta Ljubljane in se uvršča med probleme meddržavnih odnosov s prijateljsko državo. Posebno v zadnjem času, ko čedalje bolj pogosto dobivamo klice z argentinskega veleposlaništva na Dunaju, od koder nas sprašujejo, kaj se pravzaprav dogaja v Sloveniji.

Pri vsem tem nam je nerazumljiva molčečnost slovenske valde, ki po drugi strani vabi argentinskega predsednika Carlosa Saúla Menema na obisk v Slovenijo.

Sebastián L. Kocmur,
13. maja, (Delo)

na stalni razstavi. Ker Gorenjski muzej nima prostora za stalno zbirko, se nekateri zavzemajo, da bi stalna razstava bila prav v njegovih rojstni hiši v Kranju.

LJUBLJANA — S 1. majem so povišali najemnine za parkirne prostore v središču Ljubljane. Za rezerviranje parkirnih prostorov (za ves teden, čez ves dan) je stalno povpraševanje. Zaenkrat je bilo oddanih 364 parkirnih prostorov, v veliki večini za potrebe državnih organov, hotelov, nekaj pa za tuja diplomatska predstavništva. Za osebni avto je treba plačati po sto osemdeset tisoč tolarjev, za najem rezerviranega prostora za avtobus pa še enkrat toliko na mesec. Z denarjem, ki bo pritekalo, bo mesto poskrbelo za urejanje novih parkirnih prostorov in gradnjo garažnih hiš.

LJUBLJANA — Na posvetu odgovornih splošnoizobraževalnih knjižnic iz ljubljanske okolice so pokazali na pomanjkljivosti v njihovih ustanovah. Pri načrtovanju novih naselij niso upoštevali nujnosti zidanja novih knjižnic. Zaradi tega imajo že obstoječe knjižnice — ki zaradi novih izdaj itak potrebujejo več prostorov — poleg svojih rednih uporabnikov še nove iz novih obrobni naselij. Povečanje uporabnikov je posledica tudi manjšanje kupne moči (zato si ljudje hodijo izposojati knjige, predvsem priročnike) in pa večja informiranost o novih izdajah prek računalnikov.

ZLATI REP PRI VELIKIH LAŠČAH — Sedemdesetletni Zlatorepčan se je zvečer vračal peš iz Dolenjih Podpoljan proti domu, ko ga je napadla medvedka in mu zadala precej ran po glavi in obrazu. Potem je medvedka, ki je bila z dvema mladičema, odhlačala proti Maršičem in Sv. Gregorju. Ranjeni je le imel še toliko moči, da se je privlekel do doma, od koder so ga prepeljali v ljubljanski Klinični center. Okoličani so potem povedali, da se po gozdovih klati kar nekaj medvedov, a se nobeden še ni srečal z njimi.

MURSKA SOBOTA — Po polletni pripravi so Cigani ustanovili prvo organizacijo na državni ravni — Zvezo romskih društev Slovenije, v katero so včlanjena društva Rom Novo mesto, Rom Krško, Zelenu dombu Puconci in Romska zveza iz Murske Sobotice. Njen predsednik je Jožek Horvat - Muc iz Pušče pri Murski Soboti. Pričakujejo, da se bodo polagoma v zvezo včlanila vsa romska društva in tako pokrila vso Slovenijo. Zveza bo povezovala slovenske ROME, zastopala njihove interese pred oblastmi in javnostjo ter pomagala pri njihovem dvigu in napredku. Po statutu so lahko tudi Neromi člani njihovih društev in naj bi jim s svetovanjem in organizacijskim znanjem pomagali pri naloženih nalogah.

NOVICE S KOROŠKE

PRED TISOČ LETI je bil 3. maja ustoličen v Rimu papež Gregor V. Njegovo ime je Bruno Koroški, bil pa je sin karantanskega vojvoda Otona Koroškega, ki je izhajal iz francoskega Wormsa. Verjetno je bil rojen v kraju ob Aniži (Enns), karantanskem kraju ob tedanji bavarski meji. Šolal se je v šoli pri stolnici v Wormsu. Postal je osebni kaplan cesarja Otona III., ki ga je papež Janez XV. poklical v Rim. Medtem ko je bil cesar na poti, so papeža odstavili in postavili drugega, vendar so se zbal Otona III. in pravega spet postavili na papeški prestol. Ker pa je Janez XV. kmalu umrl, so cesarju predlagali njegovega kaplana Bruna za novega papeža. Cesar ga je potrdil in tako je zasedel stolico sv. Petra nerimski papež, ki pa je kmalu umrl.

CELJE — Pred sto leti je umrl Vatroslav (Ignacij) Oblak, slavist, eden zadnjih enciklopedistov devetnajstega stoletja. Sicer se v šoli ni kaj preveč odlikoval in je maturiral v Zagrebu, je nato študiral na Dunaju, prepotoval Makedonijo, Dalmacijo in Slovenijo sploh. Preučeval je razne dialekte in o vsem tem pisal v razne znanstvene revije. Poleg slovenščine, nemščine in hrvaščine je znal uporabljati staro cerkveno slovanščino, latinščino, grščino, sanskrit, slovanske jezike in makedonsko narečje iz Soluna. Kot docent za južnoslovansko filologijo v Gradcu si je dopisoval s takrat največjimi svetovnimi znanstveniki svoje stroke. Kljub mladosti (umrl je pri 32. letih zaradi tuberkuloze) si je priboril mesto med največjimi slovenskimi filologi.

LJUBLJANA — Na obisku se je mudila vladna delegacija Republike Črne gore, ki se je zanimala „predvsem“ za gospodarsko povezavo s Slovenijo. Povedali so, da si prizadevajo za krepitev gospodarskega sodelovanja s sosednjimi državami in še posebej z vsemi republikami bivše Jugoslavije.

LJUBLJANA — V Narodni galeriji so podelili letošnje Plečnikove nagrade. Plečnikove medalje so dobile tri skupine arhitektov: za stavbo Srednje tekstilne šole v Mariboru, za prizidek Fakultete za arhitekturo v Ljubljani in za obnovo Plečnikovih tržnic v Ljubljani.

MARIBOR — V najstarejšem mariborskem predelu Lent so že pred desetimi leti začeli obnavljati židovsko sinagogo. Letos se ukvarjajo z rekonstrukcijo stopnic pred sinagogo in enega okna. Mariborski Zavod za varstvo kulturne in naravne dediščine bi hotel pohiteti z deli, predvsem z obnovo dotrajane strehe, pa denar zelo počasi in pozno prihaja. Zdaj potekajo dogovori o najetju posojila ali sofinanciranju v Izraelu, da bi lahko odprli prenovljene prostore v naslednjem januarju.

LJUTOMER — Letos so ponovili lansko čistilno akcijo reke Mure. Čistilne akcije Mura 96 se je udeležilo več ljudi kot lani, a so nabrali manj smeti. Voditelji sklepajo, da je to še učinek lanskega čiščenja in večjega ozaveščanja ljudi, ki prihajajo k reki.

LJUBLJANA — V poročilu o prometnih nesrečah v prvih treh mesecih letošnjega leta so zapisali, da je bilo letos manj nesreč kot lani v istem obdobju. V petindvajsetdnevni akciji so policisti na cestah odkrili 5.600 vinjenih voznikov (imeli so med 0,57 do 2,8 grama alkohola v krvi; v povprečju 1,5), kar pomeni, da je bilo v povprečju na dan 224 vinjenih oseb za volanom.

LJUBLJANA — Prevod operativnega sistema Okna 95 v slovenščino je izrednega pomena, saj je najmanjše jezikovno območje, za katero družba Microsoft pripravlja svoje izdelke. Vendar so nekateri postavili slovenske tekste pod drobnogled in našli marsikatero napako. Kot kažejo primeri, je bilo dobre volje pri prevajanju zadošči, manjkal pa je končni lektor, ki bi izpilil tekste pred tiskom. To je v toliko važno, ker bo priročnik bralo veliko ljudi, predvsem mlajših, in močno vplival na njihov materni jezik.

KRANJ — V Mestni hiši je Gorenjski muzej pripravil razstavo o dr. Janezu Bleiweisu, pomembni osebnosti v slovenskem devetnajstem stoletju. Prikazano je njegovo delovanje kot politik, veterinar, zdravnik, med dokumenti pa so zbrani nekateri, ki pričajo o položaju kmetijstva in živinoreje v njegovem času in o proslavi Bleiweisove sedemdesetletnice; diplome in odlikovanja. Razstava bo odprta do septembra, potem pa jo bodo dali na ogled še po drugih krajih Slovenije. Slovenska veterinarska zveza je dala pobudo, da bi Bleiweis in njegovo delo bilo predstavljeno

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; središča v petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezervacija hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejia - Tel.: 658-6574 / 654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejia - Tel.: 658-6574 / 654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandezias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Mogoče vas bo zanimalo...

— da je znani katoliški teolog Schoenenborn, ki je od nedavna tudi dunajski nadškof, na letošnjih duhovnih vajah, ki jih je imel za papeža, govoril o pojavih satanizma v sodobni družbi...

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

(Nad. z 2. str.)

koruza in zlasti soja) so tako zrasli v zadnjih tednih, da bo samo s to razliko država pridobila kar 500 milijonov dolarjev. Skupni poljedelski izvoz se bo sukal pri osmih milijonih dolarjev in za prihodnjo letino napovedujejo še boljše izgleda. Svet je lačen, in s tega vidika je soja blesteča zvezda na področju argentinskih izvozov. Zlasti Kitajska kupuje vse, kar ji kdo hoče prodati. Soja, ki je bila še pred dvema desetletjema neke vrste botanična zanimivost, danes predstavlja 20% celotnega argentinskega izvoza in je že prekosiła pšenico.

A na jasnem si moramo biti v dveh točkah. Prva: kljub rastočim cenam, je v današnjem svetu kupčija v prodaji dovršenih izdelkov, ne surovin; za to je treba imeti tehnificirano industrijo. In drugič: kaj državi pomaga, če z živežem zalaga ves svet, če pa domače prebivalstvo trpi za lakoto.

V nedeljo, 2. junija, v Slovenski hiši

DOMOBRANSKA SPOMINSKA PROSLAVA

- ob 16. uri: koncelebrirana sv. maša — poje Mladinski pevski zbor iz San Justa
- po maši položitev venca in poklon pred spomenikom padlih
- v dvorani: slavnostna akademija: govori arh. Marjan Eiletz sodelujejo: recitatorji in moški mladinski zbor iz San Justa

LAHKOATLETSKI TURNIR SFZ-SDO

25. MAJA V COLEGIO LASALLE.

Začetek ob 8.30 uri.

15. junija

MODNA REVIIJA

V SLOVENSKI HIŠI.

Prيرهja Zvezni odbor SDO-SFZ

Video kasete o obisku svetega očeta

bo v kratkem na razpolago v Dušno pastirski pisarni na Ramón L. Falcón 4158, po \$ 20.

Prodaja video-kasete bo samo po predhodnem naročilu v pisarni. Ker je naklada omejena, prosimo, da se prijavite pravočasno.

Izseljensko društvo SLOVENIJA V SVETU

Občni zbor Zedinjene Slovenije

(Nad. s 4. str.)

pa res lahko svobodni, mora biti časopis denarno neodvisen, to se pravi — vzdrževati ga moramo sami! Da ga bomo pa lahko še naprej vzdrževali, moramo dobiti več naročnikov. Zato vas vse vabimo, da nam pomagate pri nabiranju novih naročnikov, kakor tudi darovalcev v tiskovni sklad.

Obenem tudi sporočamo, da je v tisku knjiga L. Puša, izšla bo v 500 izvodih in bo kmalu na razpolago.

Poleg omenjenega dela je odbor tudi analiziral oz. preučil pravno in materialno stanje sodelavcev in pripravil nekaj predlogov, katere smo predložili upravnemu odboru Zedinjene Slovenije v pregled in odločitev. Naprosili smo tudi odbore krajevnih Domov, naj nam pošiljajo kronološko poročilo o življenju in gibanju v Domovih. Obljubili so nam, da bodo poročali vsaj vsak mesec.

Obžalujemo, da kljub našemu prizadevanju nismo mogli izpolniti vseh pričakovanj in želja naših naročnikov.

Zgodovinski odsek Albin Magister

Ob prevzemu tega odborniškega mesta mi je bil odmerjen tudi že program dela, ki naj bi ga opravil oz. opravljal v teku dvetletne dobe:

Te naloge naj bi bile: 1) pripraviti Zgodovinski zbornik Zedinjene Slovenije za njeno 50-letnico, ki ga bo slavila leta 1998; 2) urediti zgodovinski arhiv ZS kot so zapisniki sej in občnih zborov, dopisi, časopisna poročila o prireditvah, publikacije in podobno; 3) sodelovanje s kulturnim referatom ob sami 50-letnici.

Vprašanje o tem, kako zastaviti delo s pripravo zgodovinskega zbornika — naloga ta, ki mi povzroča dosti skrbi — sem rešil tako, da sem napravil prva dva koraka

v tej smeri, in sicer: poiskal sem osebo, ki je pripravljena posvetiti kar dober čas temu poslu in je, seveda, tudi sposobna, izredno sposobna opraviti velikansko delo, ki ga ta načrtovani zbornik zahteva; in drugič, dobiti si zagotovilo finančnih sredstev, potrebnih za računalniško opremo, honorarje, papir, tiskanje in podobno od osebe, ki mi tudi drugače nudi vso podporo in daje korajžo, to je, od avtorja te zamisli o Zborniku, ki je kot znano naš predsednik Marjan Loboda.

Zdaj je delo v teku: predsednik je že poskrbel za delo neogibno računalniško aparatur; gospod, ki je sestavljanje in pisanje Zbornika sprejel, pa je že ves zaposlen s pregledovanjem, urejanjem in izpisovanjem obširnega društvenega arhiva. Za ta arhiv pa v tem trenutku še ne morem zadržati, da nam je v celoti na razpolago.

Istočasno s pregledovanjem arhiva in razbiranjem vsebine za Zbornik se, razumljivo, arhiv ureja, kot je bilo naročeno v 2. točki programa za naš referat.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824

Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

SOBOTA, 25. maja:
Lahkoatletski turnir v Colegio Lasalle ob 8.30

NEDELJA, 26. maja:
Obletnica Slovenskega doma v San Martinu.

SOBOTA, 1. junija:
Slovenski srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

NEDELJA, 2. junija:
Spominska proslava žrtev revolucije v Slovenski hiši.

SREDA, 5. junija:
Redni sestanek ZSMŽ in domobranska proslava.

SOBOTA, 15. junija:
Slovenski srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

SOBOTA, 22. junija:
Koncert SPZ Gallus v Slovenski hiši.
Slovenski srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

SOBOTA, 29. junija:
Praznik slovenske državnosti v Slovenski hiši.

NEDELJA, 7. julija:
Koline v Hladnikovem domu v Slovenski vasi. Pričetek ob 12.30 uri.

Bog je ljubezen!

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je 12. aprila v 90. letu starosti umrla v Trebnjem naša draga teta

Elizabeta Piber sestra Eustahija

Iskrena zahvala sosestram, ki so ji stale ob strani v njeni bolezni, duhovnikom za duhovno oskrbo v bolezni, za daritev svete maše in vodstvo pogreba.

Svoje poslednje zemsko bivališče je našla na pokopališču v Trebnjem med svojimi sestrami.

Žalujoci: nečaka Roman in Janez sestrične: Jožica, Mimica in Julka ter ostalo sorodstvo

Buenos Aires, California, Slovenija